

List Ministra Generalnego
Br. Mauro Jöhri OFM Cap

**LIST PROGRAMOWY
2012 - 2018**

www.ofmcap.org

© Copyright by:
Curia Generale dei Frati Minori Cappuccini
Via Piemonte, 70
00187 Roma
ITALIA

tel. +39 06 420 11 710

fax. +39 06 48 28 267

www.ofmcap.org

Ufficio delle Comunicazioni OFMCap

info@ofmcap.org

Roma, A.D. 2016

LIST PROGRAMOWY 2012 - 2018

Kochani Bracia,

“Niech Pan obdarzy Was pokojem!”

Minęły już cztery miesiące od zakończenia Kapituły generalnej i nadszedł czas podzielenia się z Wami tym, co nowe Definitorium generalne planuje zrealizować w zakresie animacji Zakonu w nowym sześcioleciu 2012-2018. Z uwagi na pracę nad Konstytucjami i Statutami dla tych, którzy w niej uczestniczyli, Kapituła stanowiła niezwykle wyjątkowy czas pracy. Pozostawanie w jednym miejscu przez pięć tygodni i mozolna praca nad tekstem na pewno nie była niczym prostym. Był to czas bogaty w doświadczenie szerokiej braterskiej wspólnoty. Uwielbiamy Boga za ten wielki dar! Po zakończeniu Kapituły nowi Definitoryści - ośmiu spośród dziewięciu wybranych - powrócili do swoich okręgów zakonnych, aby przygotować swoje przenosiny do Rzymu. Dzięki temu mogliśmy poświęcić dwa pełne tygodnie na obrady Definitorium, zarówno na początku listopada jak i z początkiem nowego roku po uroczystości Objawienia Pańskiego. Wspomniane spotkania pozwoliły nam ponadto lepiej się poznać i wspólnie przemyśleć to, co zamierzamy zaproponować Zakonowi na nadchodzące sześciolenie.

1. Za pierwszorzędny punkt programu uznaliśmy zwołanie Rady Plenarnej Zakonu (będzie to już VIII), której tematem ma być *«łaska pracy»* (2 Reg, V). Rada Plenarna powinna przede wszystkim sprzyjać otwartemu i konstruktywnemu dialogowi na temat tej centralnej wartości naszego życia, jaką jest praca. Być może temat ten wyda się komuś banalny, jednak jesteśmy przekonani, że dotyczy on wszystkich braci, a ponadto jest niezwykle aktualny. Będzie to pierwsza Rada Plenarna Zakonu, które podejmie refleksję nad tym aspektem naszego życia. Konkretnie będzie chodziło o zastanowienie się nad pracą fizyczną, nad studium, nad wieloraką działalnością prowadzoną przez braci, nad pracą duszpasterską, lecz także nad zwykłą pracą związaną z prowadzeniem domu. Uważamy ponadto, że temat ten należy podjąć na tle różnych innych aspektów naszego życia: pracą jako źródłem utrzymania; pracą w odniesieniu do życia braterskiego; pracą i życiem modlitwy; pracą, a poczuciem przynależności do wspólnoty; pracą w aspekcie pokusy indywidualizmu. To tylko niektóre przestrzenie, jakie powinniśmy zbadać podejmując ten temat. Sam fakt zatrzymania się, by podjąć refleksję, pozwoli nam na zwrócenie uwagi całego Zakonu na jeden z najbardziej żywoźnych aspektów naszego życia braterskiego. Oprócz tego będzie to także okazja do ponownego wspólnego podjęcia odpowiedzialności za nasze życie w ubóstwie. Po okresie przygotowawczym nastąpi zwołanie Rady Plenarnej, które przewidujemy na rok 2015 w miejscu, które określimy w późniejszym czasie. Za niedługo zostanie wysłany do Zakonu list, w którym z większą dokładnością określimy terminy i sposoby przygotowania się do odbycia VIII Rady Plenarnej Zakonu.

2. Po zakończeniu Kapituły generalnej rozpoczął się Synod biskupów poświęcony **Nowej ewangelizacji dla przekazu wiary**. Uczestnicząc w Synodzie, nauczyłem się w jaki sposób podejmować argument dotyczący Kościołów obecnych na wszystkich kontynentach. Jeśli z jednej strony są tacy, którzy oddalają się od wiary, z drugiej strony są też inni, którzy usłyszawszy Ewangelię stosunkowo niedawno, zdają sobie sprawę z konieczności podjęcia wielkiego wysiłku, aby ewangeliczne przesłanie przeniknęło do głębi ich życia. Skądinąd jesteśmy świadomi również tego, że nie ewangelizuje prawdziwie ten, kto nie pozwala

ewangelizować samego siebie. Jedynie Kościół nieustannie się nawracający będzie mógł ofiarować innym wiarygodne świadectwo. Jest czymś oczywistym, że dotyczy to także nas, braci kapucynów! Dlatego prosimy wszystkie okręgi zakonne o zastanowienie się nad tym, w jaki sposób na nowo rozpocząć słuchanie Dobrej Nowiny, aby mogła nas ona przemieniać. Wspólnotowe słuchanie Słowa Bożego powinno się stać zwykłą praktyką każdej wspólnoty w jej drodze nieustannego nawrócenia.

3. Mamy nadzieję, że w niedługim czasie będziemy mogli przekazać Zakonowi tekst Konstytucji przedyskutowany o ubogacony przez ostatnią Kapitułę generalną. W tych dniach przedstawimy go do zatwierdzenia Stolicy Apostolskiej. Zatrószymy się o dokonanie oficjalnych tłumaczeń na różne języki, które następnie zatwierdzi Minister generalny. Po zaaprobowaniu ze strony Stolicy Apostolskiej, rozpocznie się ważny proces rozpowszechniania tekstu Konstytucji i Zarządzeń Kapituł generalnych wśród braci, aby mogli go poznać i odpowiednio przyjąć.

4. Postanowienia Kapituły generalnej

4.1 Stanowisko przyjęte przez Kapitułę w zakresie „ochrony nieletnich i bezbronnych osób dorosłych” oczekuje jeszcze na ponowne podjęcie i dalsze uszczegółowienie, zanim zostanie podane do wiadomości wszystkim braciom Zakonu, mając na względzie szczególnie różne płaszczyzny formacji tak początkowej jak i permanentnej.

4.2 Kapituła generalna, zamiast dotychczasowego określenia „Solidarność personalna”, postanowiła mówić o wskazaniach w zakresie „współpracy braterskiej między okręgami”, przyjmując tekst zawierający wiele praktycznych wskazówek w tym względzie. Jest naszym gorącym pragnieniem, aby współpraca między okręgami nie tylko nadal trwała, lecz by się jeszcze bardziej zintensyfikowała. Pozwoli nam to na nowe i bardziej znaczące określenie wielu naszych miejsc obecności i na przewyciężenie zła, jakie niesie ze sobą „prowincjonalizm”.

4.3 Wniosek dotyczący „naszej braterskiej tożsamości” podkreśla jedną z kwestii, która od długiego czasu bardzo nam leży na sercu. Nie chcemy, aby o niej zapomniano. Tym nie mniej, jeśli z jednej strony zobowiązujemy się do przedstawienia w łączności z Ministrami generalnymi Pierwszego Zakonu i TOR, w odpowiednim czasie, prośby skierowanej do kompetentnej Władzy, z drugiej strony nie możemy się zwolnić od obowiązku animowania Zakonu tak, aby w sposób dojrzały i z rzeczywistym przekonaniem sam przeżywał swoją własną tożsamość jako wspólnoty braterskiej.

5. Sekretarza generalnego ds. Formacji, wspomaganego przez Międzynarodową Radę Formacji, poprosimy o wypracowanie projektu **Ratio formationis Ordinis**, który po przyjęciu przez Definitorium generalne zostanie przedstawiony Konferencjom Zakonu, aby mogły przekazać swoje uwagi i propozycje tak, byśmy wspólnie doszli do sformułowania tekstu, który uzyska jak najszersze poparcie braci.

6. Po piętnastu latach od ustanowienia biura Międzynarodowej Solidarności Ekonomicznej uznaliśmy za słuszne zrewidowanie jej Statutu. Rozwój Zakonu w ostatnich latach, zmniejszenie się liczby braci w wielu okręgach na północy i zachodzie świata, oraz silny rozwój Zakonu na południowej półkuli stanowią wezwanie do refleksji zmierzającej do wypracowania nowej struktury dla tego biura. Międzynarodowa Solidarność Ekonomiczna jest aspektem niezwykle znaczącym dla życia Zakonu, przede wszystkim jednak powinna być znakiem wzajemnego dzielenia się dobrem. W ten sposób relacje i związki między nami staną się naprawdę braterskie.

7. Nadal mamy zamiar zapraszać do Rzymu Nowych Ministrów na tygodniowe spotkanie poświęcone wprowadzeniu do ich posługi i zaznajomieniu z Kurią generalną i jej urzędami. Uznaliśmy jednak, że ze względu na wielorakie czynniki bardziej odpowiednim czasem ku temu będzie miesiąc czerwiec. Nie będziemy natomiast kontynuować spotkań *in loco* całego Definitorium z poszczególnymi Konferencjami. Uznaliśmy za korzystniejsze zintensyfikowanie zarówno spotkań z Przewodniczącymi Konferencji - i zdecydowaliśmy, że w ciągu sześćdziesięciu odbędą się trzy takie spotkania - jak i obecności Ministra generalnego na spotkaniach poszczególnych Konferencji. W dobie kryzysu ekonomicznego, jaki obecnie przeżywamy, wydaje się nam czymś naturalnym ograniczenie tego rodzaju wydatków.

8. W poprzednim sześćdziesięciu dokonaliśmy restrukturyzacji i rozbudowy naszego domu w Jerozolimie i teraz, dzięki zaangażowaniu tamtejszej wspólnoty braterskiej, dom ten zaczyna być coraz częściej odwiedzany przez grupy braci, którzy przyjeżdżają tam na formację biblijną. Zobowiązujemy się do wspierania działania tego domu i do wzmożenia przyjmowania w nim braci poprzez organizowanie tam również kursów formacji. Stające przed nami wyzwania są głównie dwa: jakie przeznaczenie nadać tym częściom naszej własności w Jerozolimie, które nie zostały jeszcze wyremontowane, oraz w jaki sposób zasilać fundusz ekonomiczny, który pozwoli na rozszerzenie oferty kursów formacyjnych dla wszystkich braci Zakonu, zwłaszcza tych, którzy pochodzą z okręgów nie będących w stanie ponieść kosztów pobytu w Jerozolimie.

9. W ubiegłym sześćdziesięciu zakończyliśmy również Wizytacje Ekonomiczne we wszystkich okręgach Italii, a także w niektórych okręgach języka hiszpańskiego w Ameryce Centralnej i Południowej. Mamy zamiar kontynuować tę praktykę, organizując podobne wizytacje w okręgach konferencji, które do tej pory nie miały okazji skorzystać z tego typu pomocy. Pociągnie to za sobą przygotowanie pewnej liczby braci zdolnych do podjęcia się takiej odpowiedzialności.

10. W obecnym czasie kryzysu ekonomicznego, w licznych kuchniach dla ubogich prowadzonych przy naszych klasztorach, zauważa się znaczny wzrost liczby tych, którzy z nich korzystają. Obok kuchni, istnieje też wiele innych działalności charytatywnych organizowanych przez okręgi Zakonu lub przez poszczególnych braci. Niewiele o nich wiemy. Poprosimy Urząd Sprawiedliwości, Pokoju i Ochrony Stworzenia o sporządzenie swego rodzaju spisu tego typu działalności, aby mieć w ręku mapę tego, co już czynimy i zobaczyć w jaki sposób polepszyć nasze posługiwanie w tym zakresie.

11. Podczas Kapituły generalnej br. José Angel Echeverría, koordynator Projektu Lexicon Capuccinum, osobiście nawiązał kontakty z wieloma Ministrami, którzy niewiele lub zupełnie nic nie zrobili w kierunku dostarczenia wiadomości dotyczących ich okręgów tak, by można było przygotować wydanie tego ważnego dzieła, którego pierwsze wydanie ukazało się w roku 1951. Mamy żywą nadzieję, że apel ten nie trafił w próżnię. Jest naszym mocnym postanowieniem dokończenie tego dzieła w rozpoczynającym się sześćdziesięciu i by tego dokonać, musimy liczyć na poważne zaangażowanie ze strony wszystkich braci.

Jak już wspomniałem we wstępie do tego listu, nowe Definitorium generalne rozpoczęło własną posługę dla Zakonu ze świadomością, że zostaliśmy wezwani do podsycaenia „płomienia naszego charyzmatu” franciszkańsko-kapucyńskiego. Chcemy tego dokonać idąc ramię w ramię razem z wami, kochani bracia!

W czasie tych pierwszych miesięcy nowego sześćdziesięciu zaczęliśmy też odnawianie wspólnoty Kurii generalnej, pozwalając braciom, którzy przez wiele lat tutaj posługiwali, na powrót do

macierzystych okręgów, a innym dając możliwość na przeżycie doświadczenia międzynarodowej wspólnoty w służbie całego Zakonu.

Nowe sześćoście stanowi dla nas wszystkich jedną w swoim rodzaju okazję do duchowej odnowy i wyruszenia dalej z nowym zapalem. Kochani bracia, nie utracimy tej szansy.

Pewni opieki Niepokalanej Dziewicy, Patronki naszego Zakonu, i łaskawego wejrzenia Serafickiego Ojca św. Franciszka oraz wszystkich Świętych i Błogosławionych Zakonu, ze spokojem ducha i ufnością wyruszamy w dalszą pielgrzymkę drogami naszej konsekracji.

Wszystkich po bratersku serdecznie pozdrawiam!

Br. Mauro Jöhri
Minister generalny OFMCap
i Jego Definitorium

Rzym, 2 lutego 2013
W Święto Ofiarowania Pańskiego

www.ofmcap.org